

क । पक्षिभेदे चरणायुधे ऽताम्रचूडे स्त्रियां जातित्वात्
डीप् । तस्य शुभाशुभलक्षणसूक्तम् वृह०सं० यथा—

“कुक्कुटस्तु जतनूरुहाङ्गलिस्ताम्रवज्रानखचूलिकः सितः ।
रौति सुखरसुपाय्ये च यो वृद्धिदः स न्दपराष्ट्रवाजि-
नाम् । यवग्रीयो यो वा वदरसदृशो वापि पिहगो वृह-
न्मूर्धा वरुणैर्भवेति वज्रभिर्यस्य रुचिरः । स शस्तः सङ्ग्रामे
मधुमधुपवर्णस्य जयकन्न शस्तो योऽतोऽन्यः कश्चनसुरवः
खञ्जचरणः । कुक्कुटो च ऋदुचारुभाषिणी, स्निग्धमूर्तिरु-
चिराननेक्षणः । सा ददाति सुचिरं महीक्षितां
श्रीयशोविजयवीर्यसम्पदः” ।

तन्नासगुणा भावप्र० उक्ता यथा “कुक्कुटो वृंहणः स्निग्धो
वीर्योष्णोऽनिलहृद्गुरुः । चक्षुष्यः शुक्रकफकृत् बल्यो
दृढः कषायकः । वातपित्तक्षयविमिषमज्वरनाशनः” ।
अभक्ष्यप्रकरणे व्याख्यकुक्कुटस्याभक्ष्यत्वमाह मनुः “कृत्वाकं
विड्वराहं च लसुनं व्याख्यककुटम्” २४स्थोल्कायां
(उक्तो) ३कुक्कुभखगे च ४वृद्धिकणे स्कुलिङ्गे हेम० ।
स्वार्थे क तत्त्वार्थेषु चेदि० । “शूद्रजातोनिषादां तु स
वै ककुटकः स्रुतः” मनुक्ते निषादीजाते शूद्रपुत्रे च

कुक्कुट(टी)व्रत न० भाद्रशुक्लसप्तम्यां कर्त्तव्यव्रतभेदे “भाद्रे
मासि सिते पक्षे सप्तम्यां नियमेन या । स्नात्वा शिवं
लेखयित्वा मण्डले च सहाम्बिकम् । पूजयेच्च तदा
तस्या दुष्प्रापं नैव विद्यते” ति०त० भवि०पु० । इदं
कुक्कुटीव्रतमिति ति० त० रघुनन्दनः

कुक्कुटमण्डप काशीस्थे सुक्तिमण्डपे स्थाने । तस्य तन्नाम
कारणकथा च काशी० ६८ अ० दर्शिता यथा—
“कैवल्यमण्डपस्यास्य भविष्यद्वावरे हरे ! । लोके ख्याति-
र्भवतीत्यमेव कुक्कुटमण्डपः” इति शिवोक्तो नद्विषये
हरिप्रश्ने यथा तस्य कुक्कुटमण्डपनामप्राप्तिस्तथेतिहा-
सो वर्णितः । तत्र चण्डालतः प्रतिपाहकविप्रस्य सुतद्व-
यपत्नीभ्यां सहितस्य कीकटे कुक्कुटयोनिव्यप्राप्तिपवर्ण्य
तस्य सरणकाले काशीस्वरणजात् पुण्यात् कुक्कुटयोनिग-
तावपि काशीप्राप्त्या सुक्तिरित्युक्तम् यथा “न काश्यां
सरणं प्राप्तं तस्माद्दुष्टप्रतिग्रहात् । प्रान्ते कुटुम्बरणा-
त्तथा काशीसूतेरपि । चौरैर्हृतोऽपि स तदा कीकटे कु-
क्कुटोऽभवत् । सा कुक्कुटी सुतौ तौ तु ताम्रचूडत्वमा-
पतः । प्रान्ते काशीस्वरणतो जाता जातिस्मृतः पुरा ।
इयं वज्रतिये काले गते कार्पांटेकोत्तमाः । तस्मिन्नेवा-
ध्वनि प्राप्ताश्चत्वारो यत्र कुक्कुटाः । वाराणस्याः कथां

प्रोच्यैः कुर्वन्तोऽन्योन्यमेव हि । काशीकथां समाकर्ष्य
तदा ते चरणायुधाः । जातिस्मृतिप्रभावेन तत्सङ्गेन तु
निर्गताः । तैश्च कार्पाटिकश्रेष्ठैः पथि दृष्टाः कपालुभिः ।
तण्डुलादिपरिचैपैः प्रापिताः क्षेत्तसुत्तमम् । ते तु क्षेत्तं
समासाद्य चत्वारश्चरणायुधाः । चरिष्यन्तोऽत्र परितो-
सुक्तिमण्डपसुत्तमम् । जिताहारान् सनियमान् काम-
क्रोधपराङ्मुखान् । शृण्वतः सत्कथालापान् लोभमो-
हविवर्जितान् । स्वर्धुनीस्नानसंक्षिप्तस्नानिर्मलशिरोरु-
हान् । मन्नामोच्चारणपरान् सत्कथार्पितसुश्रुतीन् । मद्-
क्षत्तिसदृचीन् दृष्ट्वा क्षेत्तनिवासिनः । मानयासासुरथ
तान् कुक्कुटान् साधुवर्त्मनः । प्राक्तनाद्वासनाथोगात्
संप्रदाय्यं परस्परम् । क्रमेषांहारमाकुञ्च्य प्राणांस्थ-
क्ष्यन्ति चात्र ते । पश्यतां सर्वलोकानां विष्णो !
ते मदनुग्रहात् । विमानमधिरुहाःशु कैलासं प्राप्य सत्प-
दम् । निर्विष्य सुचिरं कालं दिव्यान् भोगाननुत्तमान् ।
ततोऽत्र ज्ञानिनोभूत्वा सुक्तिं प्राप्स्यन्ति शान्तीम् ।
ततो लोकास्तदारभ्य कथयिष्यन्ति सर्वतः । सुक्तिम-
ण्डपनामैतदेष कुक्कुटमण्डपः” । [(च६) । राजनि०

कुक्कुटमस्तक पु० कुक्कुटस्येव मस्तकं शिखा यस्य । चय्ये
कुक्कुटशिख पु० कुक्कुटस्य शिखेव शिखा यस्य । कुसुम्भ-
वृक्षे शब्दच० तस्य हि पुष्पाणि कुक्कुटशिखातल्यानीति
तस्य कुक्कुटतल्यरत्नशिखपुष्पत्वात्तथात्वम्

कुक्कुटागिरि पु० कुक्कुटप्रधानो गिरिः किंशुलुका० दीर्घः ।
कुक्कुटप्रधाने पर्वते ।

कुक्कुटाण्ड पु० कुक्कुट्या अण्डः पुं वद्भावः । कुक्कुट्याअण्डे
कुक्कुटाम पुं स्त्री कुक्कुट इवाभाति आ+भा+क । ककुट-
चरणतल्ये सर्पभेदे हेमच० स्त्रियां जातित्वात् डीप् ।

कुक्कुटासन न० “कुक्कुटासनमावच्ये नाडीनिर्म्मलहैतना ।
सत्कुलागममार्गेषु कुर्यात् वायुनिरोधनम् । निजहस्त-
द्वयं भूमौ पातयित्वा जितेन्द्रियः । पद्भ्यां बद्धं यत्
करोति कर्परद्वयसध्यगम् । सव्यापसव्ययुगलं तत्कुक्कु-
टासनमुच्यते” इति रुद्रयामलोक्ते आसनभेदे [हेमच० ।

कुक्कुटाहि पु० कुक्कुट इव तच्चरणइवाहिः । सर्पभेदे
कुक्कुटि स्त्री कुक्कुट इवाचरति कुक्कुट+आचारार्थे क्तिप्
ततः इत् । दम्भचर्यायाम् हेमच० । वा डीप् । तत्रैव ।
सा च २कुक्कुटजातिस्त्रियाम् ३ज्येष्ठ्याम् (टिक्टीकी)
कीटभेदे शब्दरत्ना० । ४शाल्मलीवृक्षे जटा०

कुक्कुभ पु० कुक्कु इत्ययत्तं शब्दं कौत्त कु-भक् । वक्